

SP

Biblioteka Jagiellońska

1002185402

Mux. 32434 III

*Pani Anieli z Szymanowskich
Leszczyńskiej.*

Sześć ŚPIEWÓW

St. Moniuszki,
Słowa Maryi Jlnickiej.

1. Do

2. Piast.

3. Bolesław Chrobry.

4. Kazimierz Wielki.

5. Jadwiga Królowa Polska.

6. Jan III Sobieski.

Cena ^{Rs. 1 Kop. 20.}
_{złp. 8.}

WARSZAWA

Nakład Alexandra Nowoleckiego.

Wm. Jagtoll,
Mar. 2006 D 56 / M8
(232)

DO...

Allegretto. ♩ 132.

Mój, zło - to - wło - sy
To dzie - dy two - je,

syn - ku ma - leń - ki
to oj - ce two - je,

któ - re ci nu - cę nie - kie - - dy
wzię - li świę - co - ne bu - ła - - ty;
o wier - nych pies - kach,
lecz zo - sta - wi - li

o bia - łych kot - kach, jas - nych a - niół - kach, ma - łych sie - rot - kach,
sła - wy pus - ści - znę, a ten kto - ta - ką ma oj - co - wi - znę

kto - re Bóg strze - że wśród bie - - dy. A - le są jesz - cze
i tak dość jesz - cze bo - ga - - ty. Lecz skar - by swo - je

pio - sen - ki in - ne, przy któ - rym dzwie - ku ser - ce nie - win - ne,
znać trze - ba dzie - cię by po - tem za nie ku - pić na swie - cie

za - drży nie - zna - nem wzru - sze - - nłem, o sta - rych cza - sach
wszystko co wiel - kie a swię - - te, trze - ba je mó - wię

o lu - dziach daw - nych kró - lach, het - ma - nach, ry - ce - rzach sław - nych
znać i zna - no - wać w sy - now-skiem ser - cu z mi - ło - ścią cho - wać

co spią pod mo - gił ka - mie - niem.
by w proch nie wpad - ły wstrzą - snię - te.

dimin. *p*

Słu - chaj więc syn - ku .

co śpie - wać bę - dę gdy cię do ser - ca tu - łac u się - dę

pod Ma - tki Bo - skiej o bra - zem; bo to Kró - lo - wa

tych co śpią w gro - bie, po - bło - go - śla - wi i mnie i to - bie

kle - dy we - stchniemy doń ra - zem.

pp

PIAST.

Moderato.

Piast był rol - ni - - kiem, któ - ry pocz -
 I gdy raz z mio - - du won - ne - go
 Wte - dy to o - - ni na - gle zmie -

p *dolce*

ci - wie wiodł ci - chy ży - wot na oj - ców ni - wie; a - le że
 z bio - rem do cha - ty wra - cał ci - chym wie - czo - rem, dwóch mu piel -
 nie - ni A - nio - ły jas - ne w lu - nie pro - mie - nie Bo - żej mu

w ser - ca pro - ste - go wie - rze, kraj swój i bra - ci mi - ło - wał
 grzy - mów dro - gę za - cho - dzi a kmić ów pol - ski ja - ko się
 ła - ski zwia - stu - ją wo - lę: że z ko - ro - na - mi zło - ta na

szcze - rze, Pan Bóg go ła - ską na - ma - ścił cu - - du na oj - ca
 go - - dziwza cne - go ser - ca bratniej szcze - roś - ci, plo - nem swej
 czo - - le, sy - no - wie je - go sta - ną przed swia - tem o - dzia - ni

Ped * *Ped* *

Kró - li pol - skie - go lu - du, Pan Bóg go ła - ską na ma - ścił
 pra - cy częs - tu - je goś - ci, wza - cne - go ser - ca bratniej szcze -
 chwa - ły swej ma - je - sta - tem, sy - no - wie je - go sta - ną przed

cu - du na oj - ca Kró - li pol - skie - go lu - du.
 ro - ści plo - nem swej pra - cy czę - stu - je goś - ci.
 swia - tem o - dzia - ni chwa - ły swej ma - je - sta - tem.

pp

BOLESŁAW I CHROBRY.

Marziale.

W nur - tach El - by i Sa - li wśród Dnie -
cleż - ki, znój kswawy, ku - pił

f *mf*

pro - wych wód fa - li kto - to słu - py że - la - zne tam
brat - nie Mo - ra - wy wy - darł Niem - com Lu - zy - ków dzie -

bi - je? i z za Kar - pat wy - ży - ry, po Bal -
dzi - ny; po - tēm na Ruś da - le - ką, gdzie grod

ty - ku głą - bi - ni czy - je go - dla i zna - ki Isną
sta - ry nad rze - ką po - szedł zbie - rać ry - cer - skie wa -

di - mi - nu -

czy - je? To Bo - le - sław król Chro - bry, lu - dów
wrzy - ny. Lecz choć w mu - rach Ki - jo - wa ty - le

en - do p cres cen -

swo - ich pan do - bry, a - le strasz - ny na zdraj - ce i
skar - bów się cho - wa, dro - gie sza - ty i droż - sze klej -

do f tr

wro - gi. Zlą - czył
no - ty. On nie

pp ppp mf

bra - ci Le - chi - tów i jak o - rzeł z błę - ki - tów precz da -
nie wziął tym ra - zem, tyl - ko mie - cza że - la - zem, jak pan

le - ko roz - puś - cił swe dro - gi.
wy - ciął pu bra - mie jej zło - téj.

ff

Red *

Za trud
A gdy z wro - gów po gro - mu, wró - cił

mf

wresz - cie do do - mu, i do po - chwy miecz scho - wał zszcher -

bio - - - ny, w no - wój Gnie - zna swią - ty - ni Bi - skup

Kró - lem go czy - ni, czo - ło wien - czą mu zło - tem ko -

di - mi - mu -

ro - - ny. La - ta jesz - cze żył po - tém, już nie

en - do p cres - cen -

mie - - cza ło - sko - tem, lecz mą - dro - ścią swą gło - śny po

do f tr

ra - len - tan - do.

a tempo *piu lento*.

świe - cie;

a gdy wre - szcie legł w grobie, na - rod

*pp**p dolce.**un poco r. lent.*

cho - dził w za - ło - bie, ni - by smu - tne po oj - cu swém.

dzie - cie.

*p**pp**ped**ped**diminuendo.**ped*

KAZIMIERZ WIELKI.

Moderato 88.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. The first system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part begins with a *mf* (mezzo-forte) dynamic and a *p* (piano) dynamic. The lyrics are in Polish. The second system continues the vocal and piano parts. The third system also continues the vocal and piano parts. The fourth system concludes the piece with the final lyrics.

Za - siadł Ka - zmierz na tro - nie w zło - tej
mła - sta i gro - dy; ci - che

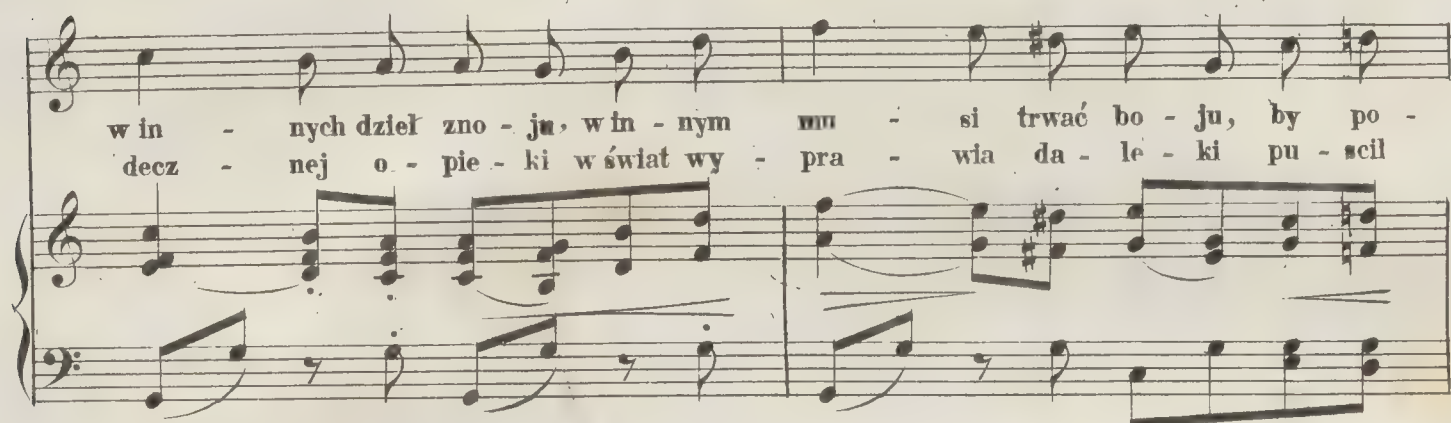
oj - ca ko - ro - nie, tyl - ko z bro - i nie wło - żył na
kmie - ce za - gro - dy wśród zie - le - ni pod no - żą się

ło - no i snadź w my - sli na - tło - ku mie - cza
ży - żnej. On ich kró - lem na - zwa - ny, jak brat

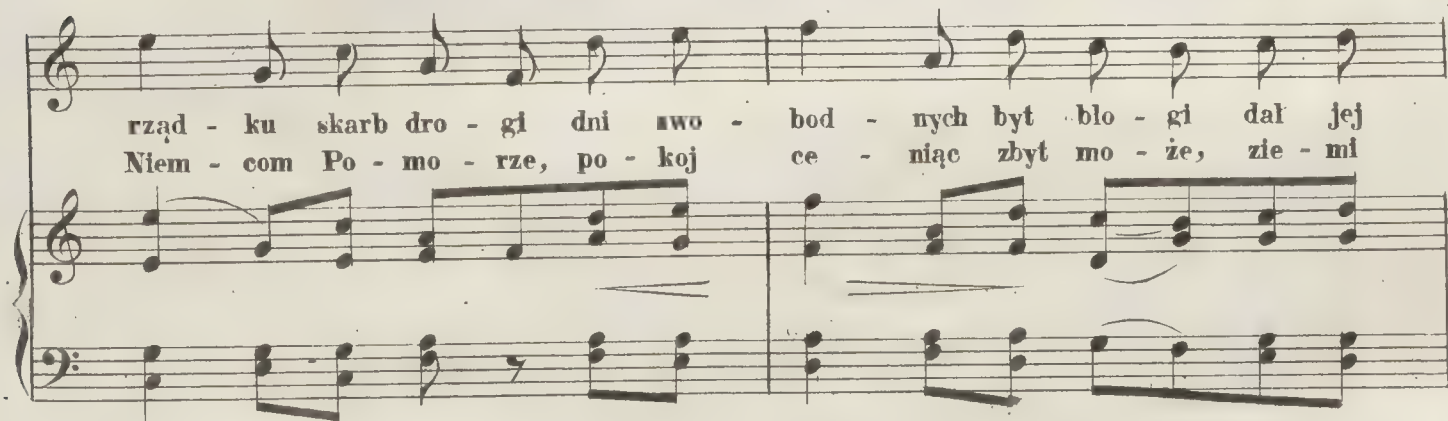
nie wziął do bo - ku, gdzieś na scia - nie za - wie - sil go po - no. Bo nie
gar - nie ko - cha - ny wspól - ne sy - ny tej jed - nej oj - czy - zny. A choć

mie - czem, nie w zbro - i zie - mi slu - - żyć ma swo - jęj, a - le
z bo - lem, ro - dzi - ca któ - ry sy - na dzie - dzi - ca z pod ser -

w in - nych dzieł zno - ja, w in - nym mu - si trwać bo - ju, by po -
decz - nej o - pie - ki w świat wy - pra - wia da - le - ki pu - scil

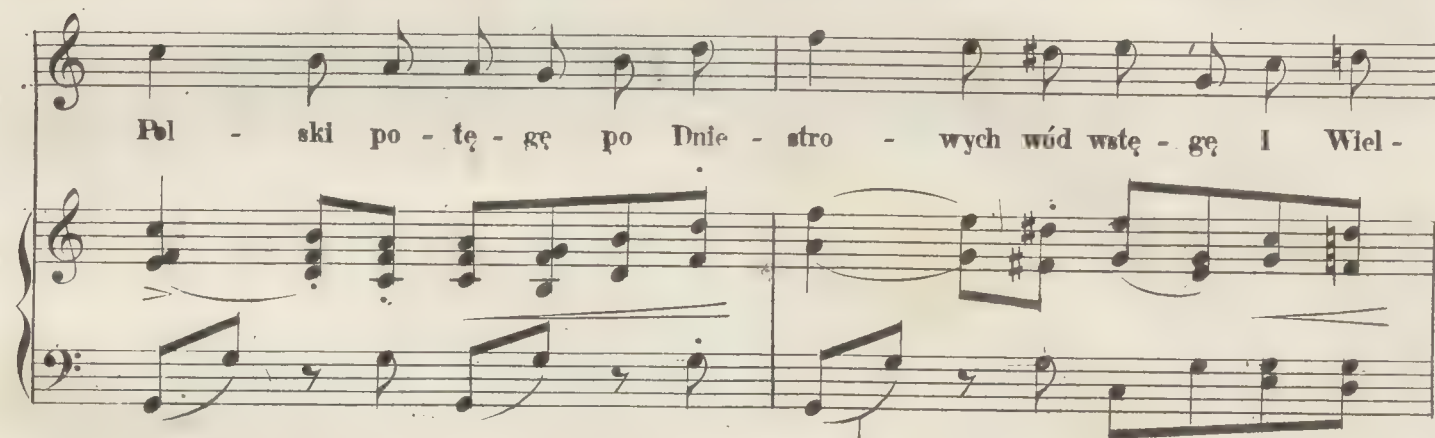
rząd - ku skarb dro - gi dni swo - bod - nych byt blo - gi dał jej
Niem - com Po - mo - rze, po - koj ce - niąc zbyt mo - że, zie - mi

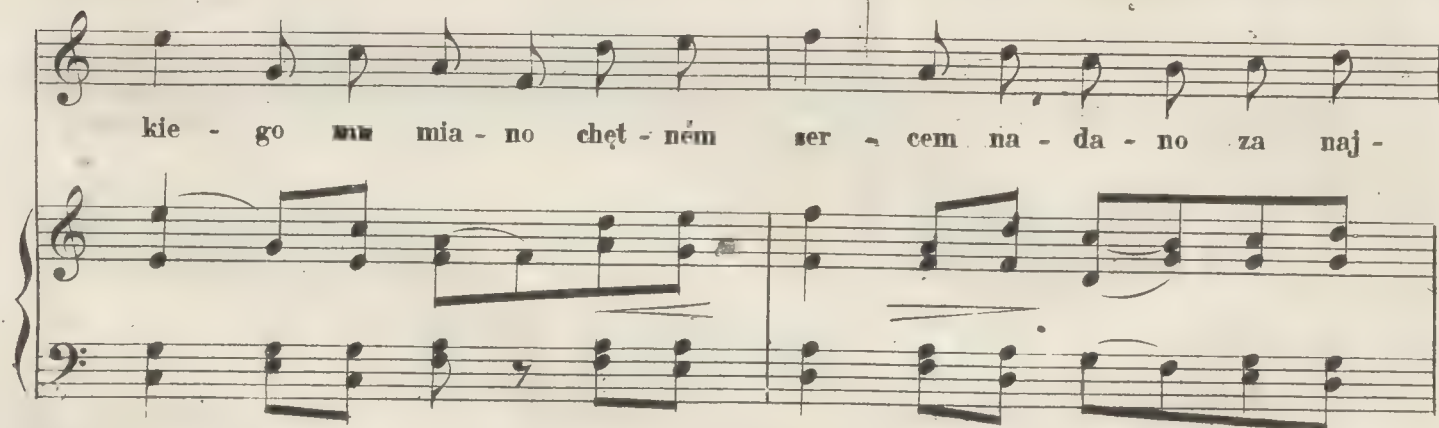
w pra - cy ci - che - go po - ko - - ju Sta wła...
Szlą - skiej się wy - rzekł na wie - - ki. Za - to

z kra - jem złą - czo - ny, u - dział Ru - - si Czer - wo - nej roz - parł

Pol - ski po - tę - gę po Dnie - stro - wych wód wałę - gę i Wiel -

kie - go mia - no chęł - nym ser - cem na - da - no za naj -

ritenuto. a tempo I.

piérw'-szą pi - sa - nych praw księ - - - gę.

JADWIGA.

Allegretto.

Mło - da dzie - wi - - ca cud - ne - - go
Jak - że on u - - miał słod - ko i

li - - ca na pol - skim tro - nie za - sta - - da lecz bia - ła
mi - le do mło - dych u - czuć prze - ma - - wiać, o - - nej dziew -

czo - ło chy - li tęsk - ni - ca, twarzy - czka mie - ni się bla -
czę - cej swo - bo - dy chwł - le ry - cer - ską sztu - ką za - ba -

da. Bo tam da - le - ko w za - gór-skim kra - - ju po -
wiać. Lecz wnu-ko Pia - stów, spójrzysz przed sie - - bie po

zo - stał Wil-helm-ko - cha - - ny, we dług sta - re - go przodków zwy-
sta - rych Le-chów kra - i - nie! za - liż głos za - den ni - gdy do.

eza - ju na ob - lu - bién-ca jej da - - ny.
cie - bie wdu-mań nie szep-tał go dzi - - nie.

O - to nad Wi - sły Fa - la błę -

kit - na pły - nie cień Wan - dy po - wiew - - ny: • snie - ży - ste

li - lie jak cud - nie kwi - tną na zło - tych ko - sach kró - le - -

wnej. O - na u - cie - kła w głąb ja - snej wo - dy przed cu - dzo -

ziemca ob - je - - - cłem. Wil - helm twój pię - kny, Wil helm twój.

mło - dy ob - cę jest zie - mi dzie - cę - - - ciem.

Niech-że więc zlu - dzeń prze-sni się

ma - ra, o - kiem nie ści - gaj - jej - iza - - - wem: Dzie-wi - co

Pol - ska! to - bie o - fia - ra świę - tem mi - łość - ci jest pra - -

wem. Tak do pla - cza - cej wmu - rach Wa - we - - lu

ma - dra - od - zy - wa się ra - da; aż wsta - ła w męż - nej du - my we -

se - lu dzie - wi - ca drzą - ca i bla - - da. Bo już Ja -

gieł - to ksią - że Lit - wi - nów za świę - tym cze ka jej pro - -

giem, a - by śród Pol - ski po boż - nych - sy - nów, przed prawym

skło - nił się Bo - giem. Tam ob - my - te - go świę - tym chrztu

zdro - jem kap - łan z nią łą - czy do zga - nu, a - by z mi -

łoś - ci świę - tym po - ko - jem peł - ni - li pra - wa Za - ko -

nu. A pol - ska z Lit - wą w brat - nim u ści - skai za ich przy -

kła - dem złą - czo - - - ne, w wielkich chwil szczę - ściu, w zie - go u -

ci - skui szły jak dwie Sio - - stry ro - dzo - - ne.

JAN SOBIESKI.

Moderato.

O ja - sno - wło - se mo - je pa - cho - - le
 Bo choć na ma - tkę pol - skich swych dzie - - ci
 Więc po - szedł krzy - ża żoł - nierz pan - cer - - ny
 Zo - sta - wia zło - tem li - te na mio - ty

z du - ma co bły - ska na smęt - nóm czo - le spój - rzyj na two - jej
 tę co wraz z ży - ciem u - czu - cie nie - ci, wziął so - ble cór - kę
 świę - tem przeszło - ści wspomnie - nióm wier - ny o - fia ry sza - łą
 mięk - kie ko - bier - ce, dro - gie klejno - ty i dum - nych ba - szów

prze - szło - ści dzie - je bo wielkich oj - ców ty je - steś sy - nem,
 ob - cej kra - i - ny choć o - na u - myśl splą - ta - wszy sła - by,
 nie wa - żąc zy - sku po - szedł na cze - le skrzyd - la - tych mę - ży
 go - do - we stro - je wpył po - rzu - co - nych po - łysk się świe - ci,

I ten król ry - cerz z sła - wy waw - rzy - nem czci nie - śmiertel - nej
przez zdradne wdzie - ków swó - ich po - wa - by nie raz rzu - ci - ła
przy po - świę - co - nych szcze - ku o - rę - ży przy sta - rych sza - blic
i na goś - ci - niec dla - tęsknych dzie - ci bio - rą je pol - ski

bla - skiem ja - śnie - je.
eien na wawrzy - ny.
pro - - mien - nym błę - sku.
zwy - - cięż - kie wo - je.

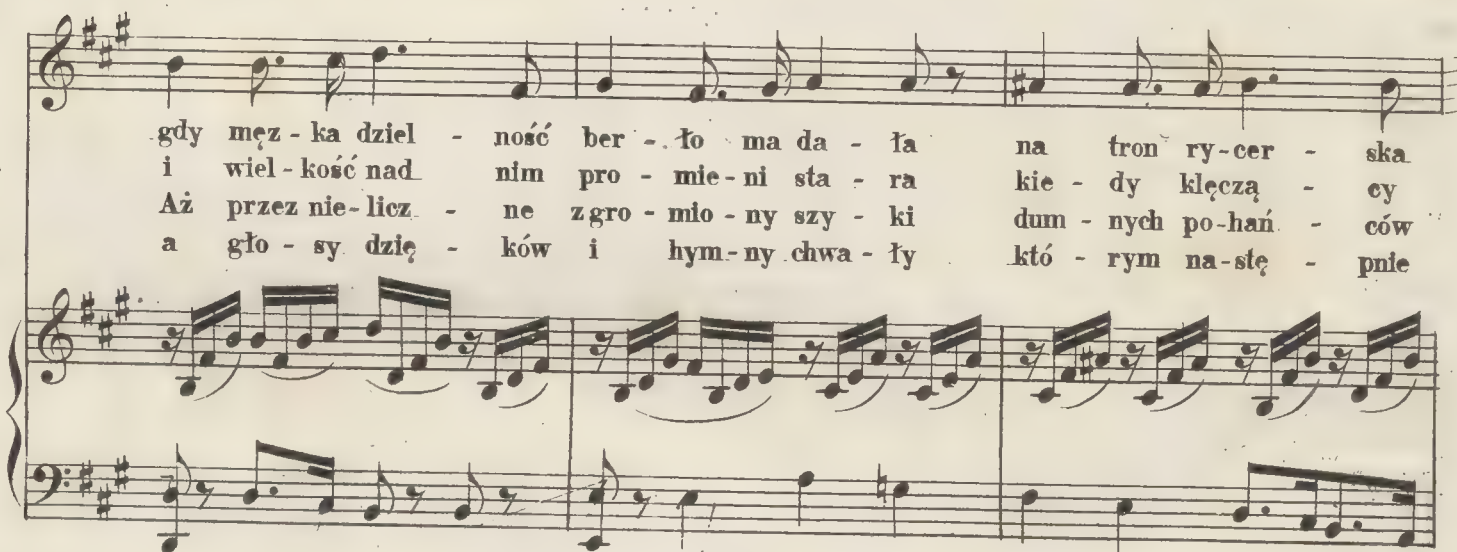
dimin *mf* Fine.

Blask ten o dzie - cię i to - bie pło - nie więc z ser - cem któ - re
Pięk - na to po - - stać dziel - ne - go mę - za co zno - wu bla - skiem
A - kie - dy Niem - ców Ce - sarz strwożo - ny gdzieś bez - piecznej - sze
W tém z wież kościel - - nych za - brzmiały dzwo - ny lud bo - ha - té - ra

p

za - drży ci wło - nie słu - chaj co dzie - łał wśród ży - cia tru - du;
 swe - go o - re - ża u - pa - dła oj - ców chwa - łą pod - no - si,
 u - cho - dzi stro - ny on w Jmie Bo - że pierś swą nadsta - wia,
 mie - czem zba - wio - ny pod ko - nia je - go gar - nie się sto - py,

gdy męż - ka dziel - ność ber - ło ma da - ła na tron ry - cer - ska
 i wiel - kość nad nim pro - mie - ni sta - ra kie - dy klęczą - cy
 Aż przez nie - licz - ne zgro - mio - ny szy - ki dum - nych po - hań - ców
 a gło - sy dzie - ków i hym - ny chwa - ły któ - rym na - stę - pnie

wznio - sła go chwa - ła a i - miewu - - stach zo - sta - ło lu - du.
 po - sek Ce - za - ra o mie - cza je - - go wsparcie się pro - si.
 pierz - cha tłumdzi - ki i bo - gactwo - - ich skar - by zo - sta - wia.
 wto - rzył światca - ły pod nie - bios jas - - ne wznio - sły się stro - py.*

* Te pieśń można zakończyć powtarzając początkowych sześć wierszy.

D. C. al Fine,

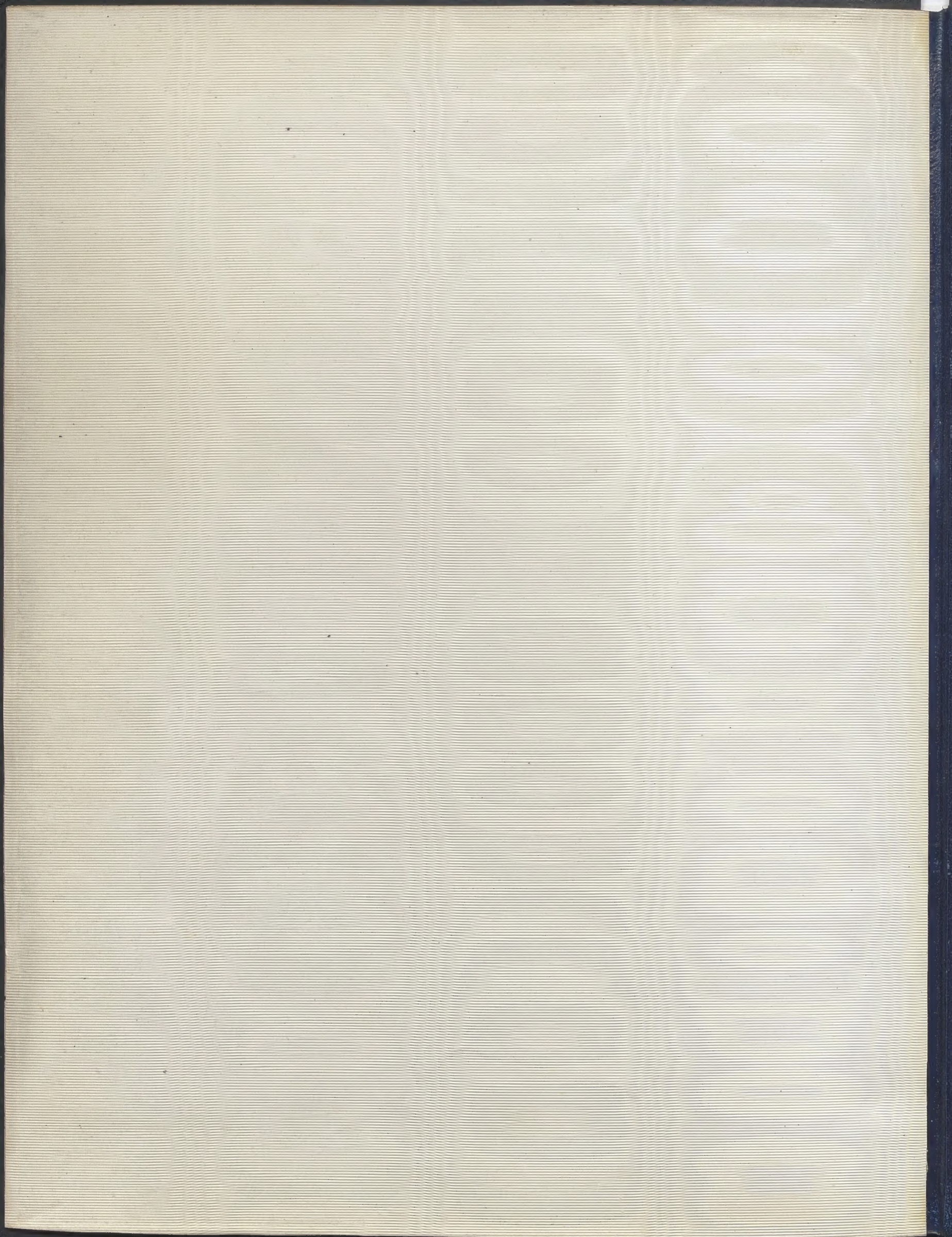

233 6 56/119

**Książka
po dezynfekcji**